

USCA

POST

KONTAKTORGAAN VAN DE VERENIGING VOOR USA EN CANADA FILATELIE

Verschijnt minstens vijf maal per jaar
 Redactie: A. G. van Herk Tel. 030-881741
 Livingstonelaan 249 - 3526 HG Utrecht
 November 1991 ISSN 0922-0089 Nummer 56

DE ENQUETE OVER ONS RONDZENDVERKEER

Na vijf jaar lang ons Rondzendverkeer te hebben verzorgd, hield de heer Hopman een enquête om achter wensen en klachten van zijn "klanten" te komen. Over het resultaat bracht hij een verslag uit, dat interessant genoeg is om aan u door te geven.

Van de 245 uitgezette formulieren kwamen er 96 beantwoord terug: een respons van 40%. Dat had beter gekund, maar is toch niet zo slecht. Van de 120 deelnemers aan de rondzendingen reageerden er 58: rond 50%. Voor 6 leden was de enquête aanleiding te gaan deelnemen aan het rondzendverkeer!

Van de 64 deelnemers noemden 11 zich beginner, 47 gevorderde en 6 specialist. Als verzamelgebied hebben er 39 de USA, 3 Canada en 22 beide landen. - Ongebruikt wordt verzameld door 41 leden, gebruikt door 59.

Hun belangstelling voor de deelgebieden ziet er als volgt uit: frankeerzegels 63, luchtpostzegels 62, dienstzegels 52, portzegels 55, revenues 29, andere zegels 37,

FDCs 13, poststukken 32, Bureau precancels 34, locals 28, gebieden 18 en thema's 11.

De vraag waarom men niet aan het rondzend-verkeer meedoet, werd door slechts een gering aantal leden beantwoord. De hoge kosten voor aangetekende verzending vormen de grootste belemmering. Verder werden genoemd: tijdgebrek, leeftijd, verminderde activiteit, te veel administratieve rompslomp, tijd om de zending te bekijken te kort, opvolger woont niet in de buurt, tijdige doorzending niet te garanderen, twijfel of er iets bruikbaar in zit, kan beter lokaal kopen, wil geen verplichtingen, is pas kort lid, en ook geen reden.

Het aantal klachten is gering en wat de een een klacht noemt, noemt de ander een wens! Samengevat komen de klachten neer op het volgende:

a) de kwaliteit ligt te laag: er zit te veel "gewoon goed" bij en zegels met gebreken. Ook worden zegels verkeerd getypeerd of is de inzender onvoldoende op de hoogte;

b) de prijs is vaak te hoog voor de geboden kwaliteit;

c) er worden te veel precancels aangeboden;

d) het aantal rondzendingen dat men ontvangt is te laag;

e) de volgorde van de geadresseerden is altijd de zelfde.

Het commentaar van de rondzendcommissaris:

ad a) de kwaliteit moet goed zijn; het heeft weinig zin massagoed aan te bieden. Gebreken aan de zegels moeten worden aangeduid.
ad b) de in 1990 ingevoerde nieuwe Scott-prijzen hebben de zaak aardig in de war gestuurd. Ook de schommelende dollarkoersen

maken het ons niet gemakkelijker. Vraag een prijs die koper en verkoper tevreden stelt.
ad c) dit is een opvallende klacht, want 34 deelnemers verzamelen Bureau-precancels en 28 locals!

ad d) het jaarverslag over het rondzendverkeer geeft hierop een toelichting.

ad e) ik tracht mijn leven te beteren! Maar als ik, om kosten te sparen, de zendingen meeneem naar de club-bijeenkomsten tref ik lang niet iedereen aan. Zo belemmert de ene wens de uitvoering van de andere.

Het zal u niet verwonderen dat er een waslijst met wensen werd gedeponneerd:

1. Over de financiële aspecten:

- het dure aantekentarieff drukken;
- boete invoeren op te late doorzending;
- filatelistisch frankeren.

2. Over de aard van de rondzendingen:

- scheiding van postfris en gebruikt;
- aparte rondzendingen voor precancels;
- rondzending meer afstemmen op verzamelgebied dan op de geografische ligging van de adressen van de deelnemers;
- rondzendingen meer richten op individuele interesse van de deelnemers;
- hogere frequentie realiseren;
- meer boekjes per rondzending;
- afzonderlijke rondzending voor België.

3. Over de inhoud van de rondzendingen:

- meer Canal Zone, Filippijnen, Booklets, Hunting permit stamps, Perfin's gevraagd;
- meer oudere zegels van Canada en de USA, meer recente zegels en blokken gevraagd;
- meer op thema's richten.

4. En voorts:

- manco- en ruillijsten invoeren;
- uitnames weer per pagina registreren.

Het commentaar van de rondzendcommissaris:

ad 1) Op de aangetekende verzending kom ik separaat terug. - De doorzending binnen 5 werkdagen laat, na herhaalde oproepen tot ieders medewerking, weinig meer te wensen over. Invoering van een boete lijkt mij derhalve nu niet zinvol.

Ook ik ben voor filatelistisch frankeren, maar aan het loket zijn niet altijd de gewenste zegels voorhanden en bij drukte zijn de loketambtenaren niet altijd even welwillend.

ad 2) Deze wensen zijn moeilijk te vervullen. Wij zijn een landelijke vereniging, zodat de rondzendingen meestal via de post moeten worden doorgezonden, voorzover ze niet op de clubbijeenkomsten worden doorgegeven. - Voor de samenstelling van de rondzendingen ben ik afhankelijk van het aanbod aan boekjes. Niettemin tracht ik zoveel mogelijk aan wensen tegemoet te komen. De mogelijkheden zijn echter beperkt. - In mijn jaarverslag is uiteengezet waarom, bij 55 rondzendingen in een jaar, de deelnemer er toch slechts circa 3 ontvangt (6 alleen Canada-verzamelaars, 40 alleen USA en 9 beide landen; die over 14 secties verdelen en het resultaat is bekend.) Voorts hangt de frequentie af van het aantal aanwezige boekjes. In het afgelopen jaar werden 133 boekjes afgerekend, maar ik ontving slechts 20 nieuwe. Hoe meer - goede - boekjes hoe meer zendingen! En als er minder boekjes zijn, verdient het de voorkeur om daarop het aantal boekjes per zending af te stemmen. - Aan een regeling voor de Belgische leden wordt gewerkt. Een postbus van de Vereniging in een grensplaats, met één van onze Belgische deelnemers als verbindingsman, brengt vermoedelijk de oplossing. Hetzelfde geldt voor een in België te openen girorekening van de Vereniging.

ad 3) Hoe begrijpelijk deze wensen ook zijn, ik kan ze niet vervullen. Dat moeten de leden zelf doen. Nu is het denkbaar dat de leden niets meer hebben aan te bieden. De enige oplossing is dan dat de Vereniging materiaal aankoopt voor het rondzendverkeer. Het antwoord op die vraag moet van de leden komen, die het bestuur moeten vragen de mogelijkheden hiervoor te onderzoeken. Ook mijn jaarverslag besteedt hieraan aandacht.

ad 4) Invoering van een systeem van manco-en ruillijsten acht ik een uitstekend idee, alleen zou dat beter los van het rondzendverkeer dienen te worden verwezenlijkt. Ik stel voor dat het bestuur overweegt dit idee uit te werken.

De registratie van de uitnames per pagina achtte één lid wenselijk. Het huidige systeem is echter voor mij gemakkelijker verwerkbaar en naar mijn ervaring maakt het voor de deelnemers weinig uit. De samenstelling van de oude lijsten gaf, met 8 deelnemers en 12 boekjes per rondzending, problemen; ik geef daarom de voorkeur aan handhaving van het bestaande systeem.

Besluit

Naar het oordeel van de leden functioneert het rondzendverkeer goed. Er zijn problemen en wensen; daarmee wordt zoveel mogelijk rekening gehouden. Van belang is dat we als vereniging oplossingen vinden voor het afnemende aanbod. Prettig was het ook om een enkele maal een compliment te krijgen, ook wat de afrekening van de ingezonden boekjes betreft. Ik hoop dat de vereniging nog lang van een goed rondzendverkeer zal kunnen profiteren. Ik ben degenen die het enquêteformulier hebben teruggezonden erkentelijk voor hun medewerking.

PROEF MET AMERIKAANSE ROLZEGELS

Men kan de USPS van heel wat tekortkomingen betichten, maar zeker niet van gebrek aan inventiviteit. Kwam zij in 1989 met zelfklevende zegels en in 1990 met automaatvelletjes, dit jaar vormen de rolzegels het onderwerp van een vernieuwing.

Op 17 augustus begon een proef met een andere, en naar de USPS hoopt en vertrouwt betere, verpakking van de rollen. De plastic doosjes, die daarvoor de laatste tien jaar in gebruik waren, hebben scherpe kanten en daaraan haalden de loketambtenaren en de klanten nogal eens hun vingers open. Ook het plakband dat om de rollen zat voldeed niet. Het bleef soms aan de buitenste zegels plakken en die raakten dan beschadigd. Bovendien konden de loketambtenaren vanwege die banderol vaak niet van buiten afzien wat voor zegels en van welke waarde er in de rol zaten.

Allemaal kommer en kwel dus, maar daaraan hoopt men nu een einde te gaan maken. Op weg geholpen door een idee van Canada Post bedacht de USPS de "stamp stick" ofwel de postzegelstok. Een afbeelding daarvan vindt u op bladzijde 1319.

Het is een rol, bestaande uit 10 rollen van 100 postzegels met een doorzichtige plastic wikkel eromheen. Die wikkel is zodanig doorstoken dat de rollen met een lichte handbeweging van de stamp stick kunnen worden afgebroken. Van elke rol van 100 kunnen de zegels vanuit het midden worden losgetrokken, in plaats van langs de buitenkant. Het afscheuren van de zegels uit de rol gebeurt niet meer langs een perforatie, maar

langs een doorsteek die in de praktijk goed bleek te voldoen.

Om de zegeningen compleet te maken is er nu veel minder verpakkingsmateriaal nodig en bovendien zijn de plastic wikkels biologisch afbreekbaar.

De proef wordt genomen met de Tulpzegel van 29c. Elke rol is 24,4 mm breed, de complete stamp stick is dus 24.4 cm lang. De doorsnee ervan meet 3 cm.

Wanneer zal in ons land de Grote Van Dale naast de kerfstok, de zuurstok, de wandelstok en de kaneelstok ook de postzegelstok vermelden?

CHAMPIONS OF LIBERTY 1957-1961

Hoeveel plezier er alleen al te beleven is aan het uitdiepen van één enkele serie postzegels bleek ons nog eens goed uit een artikel van John M. Hotchner in "Linn's Stamp News". Daarin gaat hij nader in op de reeks "Champions of Liberty" die in de USA verscheen tussen 1957 en 1961. Wij maakten van dit artikel de volgende bewerking en breidden het hier en daar wat uit.

Wij gebruiken in dit geval de term "reeks" in plaats van "serie" om aan te geven dat niet alle zegels op één en dezelfde dag werden uitgegeven, maar in de loop van een aantal jaren. Daarvan zijn er in de USA meer aan te wijzen. Denkt u maar eens aan de reeksen "Black Heritage", "American Folklore", "Performing Arts" en andere. Veel verzamelaars leggen zich in het bijzonder toe op de langlopende series, omdat daaraan meestal zoveel te beleven valt. Zo kan men zich in de Washington/Franklins een

leven lang verlustigen. Maar ook gelegenhedszegels hebben soms veel te bieden en dat is zeker het geval bij de Champions of Liberty, een reeks ter ere van strijders voor de vrijheid.

Daarin werd hulde gebracht aan een tiental kampioenen, die wij nog even opsommen:

Scott 1096	Ramon Magsaysay	1907-1957
	President van de Filippijnen	
1110/1111	Simon Bolivar	1783-1830
	Bevrijder van Zuid Amerika	
1117/1118	Lajos Kossuth	1802-1894
	Hongaars vrijheidsstrijder	
1125/1126	José de San Martin	1778-1850
	Held van de Andes	
1136/1137	Ernst Reuter	1889-1953
	Berlijns burgemeester	1948-1953
1147/1148	Thomas G. Masaryk	1850-1937
	1e President van Tsjechoslowakije	
1159/1160	Ignacy Jan Paderewski	1860-1941
	Pools staatsman en musicus	
1165/1166	Gustaf Mannerheim	1867-1951
	Fins maarschalk en president	
1168/1169	Giuseppe Garibaldi	1807-1882
	Strijder voor één Italië	
1174/1175	Mahatma Gandhi	1869-1948
	Geweldloos strijder voor India.	

Het interessantst zijn de 8c zegels, want dat waren ná de Overrun Countries van 1943 de eerste in drie kleuren, gedrukt op de toen hypermoderne Giori-pers. Over de éénkleurige 4c zegels valt veel minder op te merken en die laten we dan ook verder buiten beschouwing.

De aanleiding tot deze reeks vormde de dood van President Magsaysay bij een vliegtuigongeluk op 17 maart 1957. President Eisenhower drong er bij het Post Office Department sterk op aan hieraan een postzegel te wijden. Twee maanden later kondigde dat De-

partement de voorbereiding van zo'n zegel aan en amper drie maanden daarna, op de 31e augustus 1957, was de uitgifte een feit. De ontwerper, Arnold J. Copeland, had er dus een haastklus aan. Hij wist dat de zegel de eerste moest worden van een reeks en daarom zocht hij een vorm die ook voor latere uitgiften moest passen. Bovendien was de opzet dat de reeks vrijheidshelden overal ter wereld aandacht zou trekken.

Hij begon met een ongewoon formaat te kiezen, groter dan tot dan toe gebruikelijk. Voorts zette hij geen "lijst" om zijn motief, maar liet hij veel wit. Een internationaal bekend symbool van eer is de medaille en de hoogste is van goud. Hij koos dan ook de medaille als motief en de kleur goud. Zo'n erepenning hangt aan een lint, ook op de zegel, en wel in V-vorm, onder het gewicht van de penning. Die V-vorm is tevens de V van Victorie, ons nog bekend van het V-teken.

Copeland wilde het lint links in de nationale kleuren van de Filippijnen, rechts in die van de USA afbeelden. Bij deze eerste zegel was dat niet moeilijk: beide landen voeren het rood, wit en blauw. Bij de latere emissies heeft men deze opzet moeten laten varen, want daarvoor waren meer kleuren nodig en dat leverde toen nog onoplosbare druktechnische problemen op. Boven het lint de lauwertak van de kampioen en de toorts van de vrijheid. Duidelijk aansprekende beelden voor iedereen ter wereld, van welke taal dan ook.

Maar het verzamelvolk was er toch allerm minst blij mee, want voor zegels en plaatblokken van dit formaat bestonden geen klemstroken! Bovendien was het aantal van 48 zegels per loketvel onpraktisch. Om die re-

denen heeft de Post voor de latere uitgif-
ten een handzamer formaat gekozen.

Maar op de kleinere zegels viel het veel
eerder op wanneer de kleuren niet precies
aansloten. En vooral bij het gekozen ont-
werp was dat heel belangrijk.

Het Bureau of Engraving and Printing drukte
de 8c zegels op de nieuwe Giori-pers, maar
dat vereiste twee drukplaten, want men had
het nog niet onder de knie om twee of drie
kleuren drukinkt op de platen aan te bren-
gen zonder dat ze door elkaar liepen. En
gebruik van twee drukplaten heeft vaak tot
gevolg dat de kleuren niet aansluiten. Dat
is bij de zegels voor Bolivar en Kossuth
dan ook dikwijls het geval.

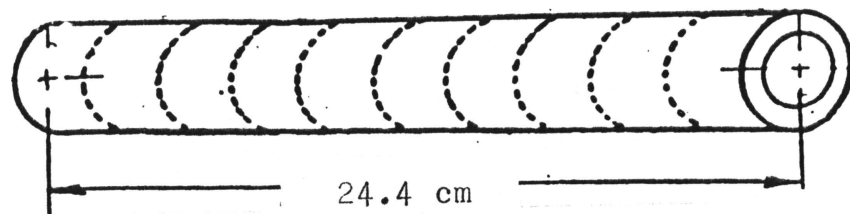
Voor de daarop volgende twee zegels, voor
De San Martin en Reuter, vond het BEP een
oplossing voor dit ongemak. Het lint werd
uitgevoerd in licht- en donkerblauw en dat
kon met één en dezelfde drukplaat die op
verschillende diepten was gegraveerd. Op de
velrand kwam dan ook maar één plaatnummer.

Spoedig daarop was men de problemen meester
en het lint werd weer rood en blauw, al-
leen.. met het blauw boven. Dat gaf minder
last bij het afwissen van de inkten tijdens
het drukken. Alle verdere uitgiften zijn in
die vorm gedrukt.

Grappig is, dat op de velranden van de ze-
gels voor Bolivar en die voor Kossuth soms
dezelfde blauwe plaatnummers te vinden zijn.
Na het drukken van de Bolivar-zegels waren
er een paar duizend vellen over met enkel
de blauwe druk van de platen 26056 en 26062.
Uit zuinigheidsoverwegingen zijn die toen
gebruikt voor de Kossuth-zegel.

Zegt u nu eens eerlijk: had u die verschil-
lende kenmerken in deze reeks ooit opge-
merkt? Dan bent u een voortreffelijk fila-
telist!

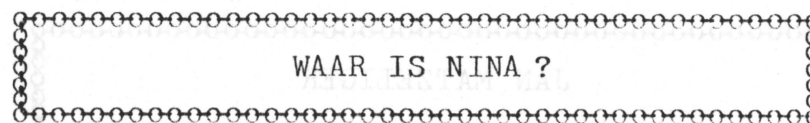
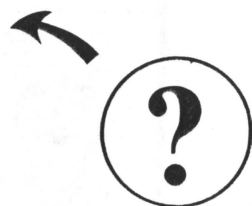
DE STAMPSTICK

JAN MATZELIGER

Zie het artikelletje op blz 1322

Sinds 29 augustus, de dag waarop het boekje "Comedians by Hirschfeld" verscheen, hebben hele volksstammen zitten zoeken naar de plekken waarop deze tekenaar de naam van zijn dochter Nina in zijn ontwerpen had verstoppt.

We vertelden u al dat dat een vaste gewoonte van hem is en dat zelfs de USPS daarvoor tenslotte is gezwicht. We zouden in dit geval kunnen spreken van een "official secret mark". Dit dan in tegenstelling tot geheime tekens die graveurs soms clandestien in hun werk verborgen, zoals de beroemde Davidsster in de baard van Bernard Revel op diens zegel van \$ 1.

Op vier van de vijf zegels hebben speurders Nina gevonden. Op de afbeelding hiernaast, waarop wij het booklet paneel in drieën hebben moeten knippen, kunt u zien wáár.

Maar op de Laurel en Hardy is dat niet gelukt. Een schone taak voor u op een regendag! Maar alleen Hirschfeld zelf weet of Nina daarop wel aanwezig is. Misschien verdoet u er uw dag voor niets aan....

De
nieuwe
recordhouder
hoogste
waarde
\$ 14

JAN MATZELIGER

De veertiende zegel in de reeks "Black Heritage", die op 15 september j.l. uitkwam, draagt het portret van Jan Ernst Matzeliger met op de achtergrond een schematische tekening van de machine die hij uitvond.

De gegevens op de velrand luiden "Came to the U.S. from Dutch Guiana in 1870".

Inderdaad, Matzeliger was een Surinamer. Hij werd geboren in 1852 en op 18-jarige leeftijd zocht hij zijn geluk in de USA. In Philadelphia vond hij een baantje als leerling-schoenmaker en later oefende hij dat vak uit in Lynn, eens de Schoenmakershoofdstad van de Wereld genoemd.

Tien jaren lang werkte hij aan een machine die alle fasen in het maken van een schoen kon uitvoeren, zoals het op de leest zetten, het aanbrengen van het leren hielstuk en het inslaan van de spijkertjes. De machine leverde een complete schoen af.

Op 20 maart 1883 kreeg hij, zoals ook op de zegel is vermeld, patent nummer 274.207 op zijn "shoe lasting machine".

Zijn uitvinding betekende een revolutie in de schoenenindustrie. Door de lagere productiekosten werden de schoenen nu stukken goedkoper, werden de arbeidsvoorwaarden voor miljoenen arbeiders in die industrie menselijker en konden de lonen worden verdubbeld.

Toen Matzeliger in 1889 stierf, had hij zijn stempel gezet op de schoenenmakerij en het stemt tot voldoening dat daaraan nu een zegeltje is gewijd. Zie de afbeelding op blz 1319, een leuk gebruikt blokje met velrand.

DE EERSTE CANADESE HERDENKINGSZEGELS bij het Diamanten Jubileum van Victoria

In 1893 was in de USA voor het eerst een serie herdenkingszegels verschenen: de kostbare, lange, Columbusserie. In 1897 volgde Canada dat voorbeeld. De aanleiding daartoe vormde het 60-jarig regeringsjubileum van Koningin Victoria. Binnen het Britse Imperium gaven zeven landen bij die gelegenheid in totaal 44 zegels uit en daarvan was de Canadese serie veruit de grootste en duurste.

Zij bestond uit 16 waarden, lopend van ½c tot \$ 5.- (Sc. 50-65) en ze geleek in dat opzicht op de Columbusserie. Ook in een ander opzicht bestond er een overeenkomst: beide series zijn gedrukt bij de American Bank Note Company. In Canada was dat voor het eerst sinds de "Decimals" van 1859.

In 1897 werd ook het 30-jarig bestaan van de Canadese Confederatie herdacht en vele Canadese verzamelaars zien deze serie dan ook als de eerste voor die Confederatie, en niet de 3c zegel uit 1917, Scott 135.

Alle 16 zegels tonen dezelfde voorstelling: twee portretten van Queen Victoria met eronder de jaartallen 1837 en 1897. De frankeerwaarde is aangegeven met woorden, niet met cijfers. Het linker portret is van de jonge koningin, die in 1837 18 jaar oud was. Het is gemaakt door Alfred E. Chalon en het lijkt wel het spiegelbeeld van het portret op de beroemde zwarte 12 pence van 1851. Het rechter portret werd al in 1861 gemaakt door Von Angeli, dus 35 jaar eerder dan het onderschrift "1897" doet vermoeden. De koningin heeft die beeltenis zelf uitgekozen.

Was zij misschien toch niet vrij van vrouwelijke ijdelheid?

De zegels van $\frac{1}{2}$ c tot 5c en van 8c zijn gedrukt in vellen van 100, de overige waarden in vellen van 50. Die omstandigheid leidde tot een verschil in formaat dat niet bij alle verzamelaars bekend is. De zegels uit de vellen van 50 zijn $2\frac{1}{2}$ à 3 mm smaller dan die uit de vellen van 100.

De oplagen waarin de verschillende waarden zijn gedrukt verschillen enorm. Zo zijn er van de 3c in totaal 20 miljoen aangemaakt, tegen bij voorbeeld slechts 150.000 van de $\frac{1}{2}$ c en 75.000 van de 6c. Hoewel er van de dollarwaarden oorspronkelijk van elk 25.000 waren besteld, zijn er van de hoogste drie (\$ 3, 4 en 5) veel minder gedrukt. Van de \$ 3.- het minst: 9.515 stuks.

Net als in de USA de Columbusserie zorgde in Canada de "Diamond Jubilee" serie voor commotie onder de verzamelaars en giftige artikelen in de postzegelbladen. Die woede gold vooral de prijs. Voor de \$ 16.21 die de serie kostte, moest menig arbeider ruim drie weken werken. Geen wonder dat de SSSS, de Society for the Suppression of Speculative Stamps (Vereniging tegen Speculatieve Uitgiften) aandrang op een boycot van deze emissie. Misschien is dat ook wel de reden waarom er slechts zo'n 9500 complete series zijn verkocht, naast ongeveer 30.000 korte series zonder dollarwaarden. Het heeft 75 jaar geduurd eer Canada weer een postzegel van boven de \$ 1.- durfde uitgeven!

Dat complete series en dollarwaarden nu zo schaars zijn, is ook te wijten aan de verkooppolitiek van de Canadese Posterijen. De speculanten van rond de eeuwwisseling werden na de eerste week van uitgifte be-

hoorlijk gedwarsboomd doordat de Post bepaalde dat de zegels van $\frac{1}{2}$ c, 6c, 8c en de dollarwaarden, waarvan slechts kleine oplagen waren gedrukt, alleen verkrijgbaar waren voor wie een complete serie kocht!

Voor de specialist valt er aan deze serie wel plezier te beleven. Zo zijn de waarden van 1c t/m 5c, 20c en 50c in minstens twee kleurschakeringen bekend die geen van beide bijzonder schaars zijn. Van de 10c, 15c en 20c zijn kleine "re-entries" bekend, en op de posities 1 t/m 10 van de 8c zijn tussen de woorden "Eight Cents" soms "position dots" te zien. (Zie voor een verklaring van deze begrippen zo nodig het Lexicon.)

Ook de dagbladen hebben ongewild voor wat mooie verzamelstukken gezorgd. Zo heeft van 5 tot 8 november 1897 de "Railway News" uit New Glasgow, Nova Scotia, verticale bisects, doorgeknipte zegels van 1c gebruikt als zegels van $\frac{1}{2}$ c. Op papier met een stempel van die dagen zijn ze goed voor zeer hoge prijzen.

In Manitoba plakte de "Winnipeg Free Press" blokken en veldelen van de hoge waarden om zendingen kranten in bulk te frankeren.

Natuurlijk heeft ook het vervalsersgilde niet stilgezeten. "Gibbons Stamp Monthly" publiceert in 1969 een lijst met 57 valse Jubileezegels, sommige in litho, andere in diepdruk, afkomstig van vermoedelijk minstens vier vervalsers. Bij ongeveer de helft van de onderzochte zegels was ook het stempel vals. Gelukkig zijn de meeste vrij gemakkelijk herkenbaar aan het gebruikte ruwe, geelachtige papier. Soms zijn de letters van de opschriften dunner dan op de echte zegels.

Mocht u zo gelukkig zijn een complete serie te bezitten, breng die dan eens mee!

EEN GEBAAR VAN CANADA POST

Het ziet er naar uit dat de sinds 1988 bestaande traditie om bij het begin van een nieuw jaar de posttarieven te verhogen zal worden voortgezet.

Canada Post wenst per 1 januari 1992 het porto voor een binnenlandse standaardbrief te verhogen van 40c tot 42c. Brieven naar de USA moeten 48c gaan kosten in plaats van 46c, en het internationale tarief moet van 80c naar 84c. Die prijsverhoging blijft dan nog achter bij het niveau van de inflatie in Canada: eigenlijk moest de enkelvoudige binnenlandse brief 44c gaan kosten.

Maar Canada Post is van plan deze bittere pil wat te verzoeten. Zij overweegt pakjes met 50 zegels van 42c te gaan aanbieden voor de prijs van \$ 20.-, dus voor het oude tarief van 40c per stuk.

Grote postverzenders konden toch al gebruik maken van verschillende goedkope tarieven, de gewone man kan dat dan voortaan ook.

Volgens Canada Post wemelt het in Canada van mensen die nooit meer dan 50 brieven per jaar te versturen hebben. Door één zo'n pakje te kopen zouden die totaal geen last hebben van het verhoogde tarief. Het gaat overigens niet om een stunt, maar om een aanbod voor onbepaalde tijd.

Canada Post kan dit doen, omdat dit nieuwe artikel de perceptiekosten drukt: de afgifte vergt maar één lokethandeling in plaats van misschien wel 50.

Of zegels uit de pakjes op de een of andere manier herkenbaar zullen zijn, vermeldt de geschiedenis nog niet. Mocht dat zo zijn, dan laten we u dat zonder mankeren weten.

KORT AMERIKAANS

Voor de verkoop van het boekje Amerikaanse Komieken waarover wij met u spraken op blz 1307, startte de USPS een reclamecampagne, samen met "MCA/Universal Home Video", een particulier bedrijf dat - ongetwijfeld heel toevallig - twee nieuwe videofilms van Abbott & Costello op de markt bracht. De baas van die firma was ook bij de officiële presentatie van het booklet in Las Vegas. "Niets kan ons beletten te handelen in wederzijds belang", zei de spreekmeester van de USPS, toen hem lastige vragen werden gesteld. De videojongens doen namelijk een bijsluitertje bij hun films met het dringend advies dit postzegelboekje vooral aan te schaffen. Zo wordt de filatelie steeds boeiender. Zie ook blz 1320.

De USPS wenst nog vóór het einde van dit jaar een portoverhoging. De standaardbrief moet 30c gaan kosten, in plaats van 29c. Maar er zijn geen plannen voor een G-zegel of een "make-up rate" zegel. Wel worden dit jaar de Kerstzegels gedrukt zonder waarde-aanduiding, in een oplage van twee miljard. Als de verhoging doorgaat zullen er massa's Torenavalkzegels van 1c en Kardinaalvogels van 30c gaan rondvliegen.

Om u vooral niet te laten vergeten dat de USPS de Olympics 1992 sponsort, is er sinds 29 september een zegel van \$ 1 met de logo's van deze beide Instituten. De zegel is aangekondigd als langlopend, misschien wel tot de Zomerspelen 1996 in Atlanta. De drijfveren voor deze emissie zijn, volgens de Postmaster General, pride and profit = trots en winst. In die volgorde.

In een rede bij het 20-jarig bestaan van de USPS als verzelfstandigd orgaan zei Postmaster General Frank dat de filatelie hem thans jaarlijks \$ 150 miljoen oplevert. Mooi meegenomen natuurlijk, maar veel en veel te weinig. Binnen vier jaar moet dat worden verdubbeld. Het sponsorschap voor de Olympics 1992 moet alleen al voor \$ 55 miljoen winst zorgen. En de USPS mag ook de Zomerspelen 1996 in Atlanta sponsoren. Waarom sponsort u nooit wat? Levert veel meer op dan postzegels verzamelen, als u dat maar weet.

Nou moet u echt ophouden over die postzegel voor Elvis Presley. De USPS heeft het daar al moeilijk genoeg mee. Ja, er moet meer aandacht komen voor Amerikaanse Muziek, da's buiten kijf. Daarom zullen er in het Postzegel-Pantheon meer muziekzegels gaan verschijnen. The Pelvis was een groot muzikant die een plaats in dat Pantheon zou verdienen. Maar met de verslaving die tot zijn dood leidde, gaf hij de Amerikaanse Jeugd een beroerd voorbeeld. Komt die zegel er nu? Op even dagen zegt de USPS "nee", op oneven dagen "ja". Er is dus nog hoop.

Voor het eerst sinds 1917 zijn er weer specimen van poststukken gedrukt. De U.S. Stamped Envelope Agency, een dochter van de Westvaco Corporation, stuurde 80.000 Love-enveloppen naar de postmasters. Linksboven staat haar retouradres en rechts daarvan op een stippellijntje het woord "Sample" (= monster). Een ingesloten brief propageert het laten drukken van retouradressen op de enveloppen, uiteraard bij Westvaco. De postmasters wordt gevraagd daarvoor reclame te maken: zij krijgen de winst. Eens zien of dit monster t.z.t. in de catalogi komt.

Begrijpt u nou waarom Uncle Sam zelf nog nooit op een postzegel heeft gestaan? Omdat hij nooit heeft bestaan? Maar Tom Sawyer heeft nooit geleefd en kijk eens op Scott 1470. En Sleepy Hollow op Sc. 1548? Ook een fantasiefiguur! Geloof het of niet, Uncle Sam heeft wel degelijk op dit ondermaanse rondgelopen. In 1766 werd hij in Arlington, MA geboren als Sam Wilson, zevende van dertien kinderen. Hij werd vleeshandelaar in Troy, NY, waar iedereen hem al gauw Uncle Sam noemde. In de oorlog van 1812 leverde hij vlees aan het leger. Op de vleestonnen zette hij "U.S.". Daar maakten de soldaten voor de grap Uncle Sam van, dat sloeg aan en zo is 't gekomen. Dat vraagt toch om een zegeltje in de reeks American Folklore?

De 50c Nimitz uit de Famous Americans bestond tot nu toe in 2 varianten: lijntanding met fosfor over de hele zegel en kamtanding met fosfor in blokvorm. Of Murphy er de hand in heeft gehad weten we niet, maar nu is-ie er dan, de 3e variant. Kamtanding met fosfor over de hele zegel.

Sinds 31 augustus hebben we een nieuwe koploper bij de frankeerzegels. Die is gemaakt voor de Express Mail International Service (EMS). De Adelaar vliegt daarop over een kustlijn, met op het vasteland de Olympische ringen en het opschrift "\$ 14 USA". V-e-e-r-t-i-e-n dollar. Dat is het tarief voor expressepakjes tot $\frac{1}{2}$ pound (227 gram) naar 109 landen. De prijs doet anders vermoeden, maar bedoeld is "naar één van 109 landen"! Zie de afbeelding op blz 1321.

Deskundigen voorspellen dat er toekomst zit in het velletje van 18 zelfklevende Adelaar-met-Schild zegels (Scott 2432) van 1989. Bij de handel stijgt het al met stip.

Ooit gezien dat op uw Scott no 955 de naam Mississippi op twee manieren gespeld staat? In het afgebeelde grootzegel staat namelijk Mississippi, met één s te weinig. Fout? Toch niet: in het grootzegel heeft het zo gestaan tot het Mississippi Territory in 1817 een Staat werd.

Op blz 1305 vroegen wij ons af of het PUAS-logo zou worden aangepast aan de toetreding van Portugal. Dat is inderdaad het geval, maar op de Americazegel die op 12 oktober, Columbusdag, uitkwam, is dat niet te zien. Het logo staat alleen op de velrand, samen met gegevens over deze instelling. Het US-publiek bleek er namelijk in overgrote meerderheid geen flauw idee van te hebben wat de PUASP eigenlijk is. Hier ziet u maar weer even de educatieve waarde van postzegels gedemonstreerd.

Onlangs is een gebruikte kopstaande 15 cent Type II, Scott 119b, geveild voor \$ 14.500. De koper was een postzegelhandelaar, maar voor zijn eigen collectie. Men neemt aan dat er in 1869 200 van die zegels zijn gedrukt bij de National Bank Note Company. Overigens staan ze in de Scott voor \$ 17.500

Ons advies aan FDC-verzamelaars: houdt er nu maar mee op. Er is geen aardigheid meer aan. Koop je een FDC, blijken er al veel vroegere afstempelingen te bestaan. Bij 17 emissies van dit jaar is dit verschijnsel al aangetoond. Hoe dat kan? De postmasters brengen ze te vroeg in de verkoop. En nu heeft de Assistent Postmaster General zelf gezegd dat hij dat waarschijnlijk ook zou doen. Waar is de tijd gebleven dat er nog instructies waren bij de USPS? Enfin, wij denken dat u nu maar het best "pre-first day covers" kunt gaan verzamelen.

Al eerder verheugden wij ons over de tulpenrijkdom van dit jaar bij de USPS. En nu is er weer een nieuwe variëteit gekweekt. Op een velzegel van 29c met kamtanding 13. Tot nu toe was die er alleen met lijntanding 11. Binnenkort schrijven we een prijsvraag uit: "Hoeveel Tulpzegelvarianten zijn er nu?". Hoofdprijs een bos tulpen.

Als u er belang bij hebt: er zijn booklet panes van 10 Tulpzegels van 29 te koop met ontbrekende verticale tanding. Voor slechts \$ 895.- Uw redacteur geeft u het adres al voor \$ 10.-, vriendenprijs. Wel vlug zijn, anders grijpt u er naast!

Zo, nu weten we het dan eindelijk. Voor de verpleegster op de Scott nr. 1190 uit 1961 stond model mevrouw Susan Bernstein. Ontwerper Alfred Charles Parker heeft ons dat zelf toevertrouwd. Maar wat worden we toch voor de gek gehouden, mensen. Susan is helemaal geen verpleegster. Ze heeft alleen maar een beeldschone postzegel

De ouderen onder ons herinneren zich vast nog de plaatjes van sportsterren die vroeger bij de sigaretten zaten en die ze ijverig verzamelden. Welnu, die rage bedreigt in de USA de filatelie, althans het verzamelen van postzegels. De jeugd wendt zich ervan af en geeft de voorkeur aan "baseball cards", plaatjes van honkbalsterren, die bij bossen tegelijk in de handel worden gebracht. Geen gezanik met tandingen, typen, watermerken, gomsoorten en andere onzin! Lekker makkelijk toch?

50 jaar geleden werd voor het laatst een Vlagstempel op een poststuk gezet, namelijk in Sidney, New York. Daar werd onlangs een "stamp show" aan gewijd, met een bijzonder Vlagstempel op covers met Vlagzegels.

De 5c Canoe en de 10c Tractor Trailer, die dit jaar uitkwamen in de Transportation serie, dragen het opschrift "Additional Presort Postage Paid". Wij vroegen het orakel van Delphi wat dit betekent. Het is heel simpel. Al eerder las u in deze rubriek dat de USPS afwil van de fractionals. De postverzender hoeft zijn bulk en presorted mail niet meer met het juiste bedrag te frankeren. Hij plakt eenvoudig zo'n 5c of 10c zegel en betaalt het ontbrekende bedrag in cash. Inderdaad erg praktisch. Alleen is nu niet meer te zien of het om first class of om bulk gaat! Geen nood: de verzender mag dit van de USPS nu zelf met een stempeltje op de zegel aangeven. Let eens op uw post: misschien zit er zo'n zegeltje op.

.....
De 05 Canoe 1800s die sinds mei in uw album prijkt (Sc. 2453), is in diepdruk vervaardigd. Thans is er ook een versie in rasterdiepdruk: rolzegels op rollen van 10.000. Of het verschil zichtbaar is, weten we nog niet. Ook het Scottnummer houdt u tegood.

.....
Vergeet niet de bijzondere uitgifte van de Kerstzegels 1991 te bestellen bij de USPS. Elke zegel zit op een verzilverd ornament van 7.6 x 11.4 cm, verlucht met kerststerren besjesmotieven, en is beschermd door een klein koepeltje van doorzichtig kunsthars (zodat u hem tóch kunt zien). Erbij krijgt u een rood lint om het ornament op te hangen, een poetsdoek om het zilver glanzend te houden en een brochure waarin staat wát er op het ornament staat. Het geheel moet wel vreselijk mooi zijn, want de prijs is \$ 14.95 per stuk. De zegel is dan gratis. Daar staat dan ook geen prijs op.

De albumfabrikanten zitten er mooi mee: hoe moet dat nou met dat koepeltje?

Bestellen bij de USPS, niet bij de winkel van Sinkel.